

عنوان مقاله:

مبانی رفتار سیاست خارجی روسیه در قبال پرونده هسته ای جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم سیاسی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

حسین پوراحمدی

امیر عباس خوشکار

خلاصه مقاله:

مطالعه مبانی رفتاری سیاست خارجی قدرت های بزرگ گویای تاثیرگذاری مجموعه ای از عوامل و نیروهای داخلی، منطقه ای و جهانی است. در همین چارچوب فهم عوامل تاثیر گذار بر رفتار سیاست خارجی روسیه به عنوان یکی از بازیگران تاثیرگذار در پرونده هسته ای جمهوری اسلامی ایران بسیار مهم می باشد. آنچه در پژوهش حاضر در جستجوی ان هستیم فهم و توضیح اهداف جهانی و اثرگذاری تعاملات سیاسی و اقتصادی روسیه با غرب در منظومه مبانی رفتاری سیاست خارجی این کشور در قبال پرونده هسته ای جمهوری اسلامی ایران است. سؤال اصلی نوشتار حاضر این است که اهداف کلان سیاست خارجی و جایگاه منافع و روابط با غرب چگونه رفتار سیاست خارجی روسیه در قبال پرونده هسته ای ایران را تحت تاثیر قرار داده است؟ فرضیه ما این است که در ادامه نگاه سنتی شوروی/روسیه نسبت به ایران در خصوص ضعیف نگاه داشتن ایران و جلوگیری از نفوذ غرب در ایران از یک سو و اهداف کلان سیاست خارجی روسیه بویژه تلاش برای کسب منافع حاصل از همکاری ها و تعاملات منفعت گرایانه و سه حوزه تعاملاتی با غرب شامل اقتصاد و خطوط لوله انرژی، کنترل تسلیحات و سپردفاع موشکی و نیز تحولات خاورمیانه عربی و سوریه از سوی دیگر رفتار سیاست خارجی این کشور را به سمت اتخاذ نوعی دیپلماسی چندجانبه گرایی محدود در قبال پرونده هسته ای ایران تحت تاثیر قرار داده است. نظریه نوواقع گرایی به منظور بررسی و فهم عوامل و عناصر سطوح کلان تاثیرگذاری بر سیاست خارجی دولت ها به عنوان چارچوب تحلیلی مقاله پیشرو در نظر گرفته شده است. روش توضیحی-تبیینی مبتنی بر جمع اوری و استنباط دسته بندی شده متغیرها و تبیین روابط میان آنها به منظور رسیدن به یک الگوی تحلیلی با استفاده از مطالعه متون تخصصی مرتبط با موضوع پژوهش حاضر مورد استفاده نگارندگان قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

رفتار سیاست خارجی روسیه، پرونده هسته ای ایران، ساختار نظام بین الملل، دیپلماسی چندجانبه محدود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1678852>

